

ZAKON

O MEĐUNARODNIM MERAMA OGRANIČAVANJA

I. UVODNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1.

Ovim zakonom propisuje se postupak sprovođenja međunarodnih mera ograničavanja koje Republika Srbija uvodi, primenjuje ili ukida na osnovu pravnih akata donetih od strane Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija, Organizacije za evropsku bezbednost i saradnju, kao i pravnih akata drugih međunarodnih organizacija koji obavezuju Republiku Srbiju (u daljem tekstu: mere ograničavanja).

Međunarodne mere ograničavanja

Član 2.

Međunarodne mere ograničavanja su mere koje se primenjuju u cilju uspostavljanja i očuvanja međunarodnog mira i bezbednosti, poštovanja međunarodnog humanitarnog prava, ljudskih prava i osnovnih sloboda i izvršavanja drugih međunarodnih obaveza.

Primena zakona

Član 3.

Međunarodne mere ograničavanja primenjuju se prema:

- 1) državama;
- 2) međunarodnim organizacijama;
- 3) fizičkom licu koje ima državljanstvo Republike Srbije, a nalazi se na listi lica kojima je uvedena mera ograničavanja;
- 4) fizičkom licu koje nije državljanin Republike Srbije, a boravi na teritoriji Republike Srbije i koje se nalazi na listi lica kojima je uvedena mera ograničavanja;
- 5) pravnom licu osnovanom u skladu s propisima Republike Srbije koje se nalazi na listi lica kojima je uvedena mera ograničavanja;
- 6) stranom pravnom licu ako poseduje imovinu i sredstva na teritoriji Republike Srbije, a koje se nalazi na listi lica kojima je uvedena mera ograničavanja.

Vrste međunarodnih mera ograničavanja

Član 4.

Međunarodne mere ograničavanja mogu biti:

- 1) potpun ili delimičan prekid diplomatskih odnosa;
- 2) potpun ili delimičan prekid ekonomskih i finansijskih odnosa;
- 3) prekid saobraćaja, poštanskih, telegrafskih, telekomunikacionih i drugih veza;
- 4) zabrana trgovine naoružanjem;
- 5) zabrana ulaska na teritoriju Republike Srbije ili prelaska preko njene teritorije;
- 6) privremeno ograničavanje raspolaganja imovinom koja se nalazi na teritoriji Republike Srbije;
- 7) privremeno ograničavanje raspolaganja sredstvima;
- 8) druge međunarodne mere ograničavanja, koje se primenjuju u skladu sa međunarodnim pravom.

Značenje pojmova

Član 5.

Pojmovi, u smislu ovog zakona, imaju sledeća značenja:

1) *konsolidovana lista* je lista koju utvrđuje nadležno telo međunarodne organizacije koja uvodi mere ograničenja;

2) *zabrana trgovine naoružanjem* (embargo na oružje) obuhvata zabranu prometa i drugog vida raspolaganja oružjem, robom dvostruke namene i vojnom opremom, kao i poslova posredovanja, transporta, pružanja tehničke i finansijske pomoći u vezi sa naoružanjem, robom dvostruke namene i vojnom opremom u inostranstvu;

3) *imovina* obuhvata materijalnu ili nematerijalnu, pokretnu ili nepokretnu imovinu na kojoj se pravo svojine dokazuje ispravom u bilo kom obliku, uključujući elektronsku i digitalnu formu;

4) *sredstva* obuhvataju finansijska sredstva, i to:

- gotovinu, čekove, novčana potraživanja, menice, novčane doznake i druga sredstva plaćanja,

- finansijske instrumente propisane zakonom kojim se uređuju hartije od vrednosti, uključujući akcije, obveznice i druge finansijske instrumente,

- isprave kojima se dokazuje pravo na finansijska sredstva ili na druge finansijske izvore,

- kamate, dividende i druge prihode od sredstava,

- potraživanja, kredite i akreditive;

5) *privremeno ograničenje raspolaganja imovinom* predstavlja mere privremene zabrane svih vrsta raspolaganja imovinom licima na koje se mere ograničavanja odnose;

6) *tehnička pomoć* označava svaku pomoć ili uslugu koja se odnosi na razvoj, proizvodnju, popravke, sastavljanje, testiranje, održavanje ili bilo koju drugu tehničku uslugu koja se pruža kao savetodavna usluga, sprovođenje obuke, prenosa poslovnog znanja i veština, uključujući i pomoć koja se pruža usmeno;

7) *evidencija* predstavlja zbirku podataka o državama, međunarodnim organizacijama i fizičkim i pravnim licima, prema kojima su uvedene mere ograničavanja;

8) *druge međunarodne mere ograničavanja* su mere koje su definisane u pravnom aktu međunarodne organizacije o njihovom uvođenju.

II. NADLEŽNOST ZA PRIMENU MERA

Odluka o primeni uvedenih međunarodnih mera ograničavanja

Član 6.

Odluku o primeni uvedenih međunarodnih mera ograničavanja donosi Vlada, na predlog ministarstva nadležnog za spoljne poslove (u daljem tekstu: Ministarstvo).

Odlukom iz stava 1. ovog člana utvrđuju se osnov za uvođenje međunarodne mere ograničavanja, vrsta međunarodne mere ograničavanja, način njene primene, način postupanja nadležnih organa, odnosno pravnih lica iz člana 7. ovog zakona i vreme primene mere.

Ako u odluci iz stava 2. ovog člana nije utvrđeno vreme primene međunarodne mere ograničavanja, ta mera se ukida odlukom Vlade na predlog Ministarstva.

Odluke iz st. 1. i 3. ovog člana objavljuju se u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

Nadležnost za primenu međunarodnih mera ograničavanja

Član 7.

Međunarodne mere ograničavanja primenjuju državni organi, organi državne uprave, organi lokalne samouprave, banke i druga pravna i fizička lica (u daljem tekstu: organi, pravna i fizička lica nadležni za primenu međunarodnih mera ograničavanja).

Obaveštavanje o sprovođenju međunarodnih mera ograničavanja

Član 8.

O preduzetim merama u vezi sprovođenja uvedenih međunarodnih mera ograničavanja i njihovog ukidanja, Ministarstvo diplomatskim putem obaveštava međunarodnu organizaciju koja je donela akt na osnovu kojeg je Vlada donela odluku o primeni međunarodne mere ograničavanja.

III. PRIMENA MEĐUNARODNIH MERA OGRANIČAVANJA

Obaveza organa, pravnih i fizičkih lica

Član 9.

Organi, pravna i fizička lica nadležni za primenu međunarodnih mera ograničavanja, dužni su da u okviru svoje nadležnosti, u skladu sa ovim zakonom obezbede primenu međunarodnih mera ograničavanja i da o preduzetim aktivnostima obaveste Ministarstvo.

Pribavljanje podataka

Član 10.

Organi, pravna i fizička lica nadležni za primenu međunarodne mere ograničavanja dužni su da dostave Ministarstvu podatke o sprovođenju međunarodnih mera ograničavanja, koji se redovno ili na osnovu zahteva dostavljaju Savetu bezbednosti Ujedinjenih nacija ili njegovim pomoćnim telima, Organizaciji za evropsku bezbednost i saradnju ili drugoj međunarodnoj organizaciji koja je uvela međunarodne mere ograničavanja.

Praćenje primene mera ograničenja

Član 11.

Ministarstvo obrazuje Radnu grupu radi praćenja primene mera ograničavanja iz ovog zakona.

Radnu grupu sačinjavaju predstavnici državnih organa i drugih organa nadležnih za primenu mera ograničavanja koje se primenjuju na osnovu ovog zakona.

Privremeno ograničavanje raspolaganja imovinom

Član 12.

Međunarodna mera ograničavanja imovinom podrazumeva ograničavanje dela ili svih svojinskih ovlašćenja koje vlasnik ima na imovini i sprovodi se na imovini subjekta prema kome je ova mera uvedena. Imovina čije se raspolaganje privremeno ograničava ne može biti dostupna subjektu, direktno ili indirektno.

Privremeno ograničavanje raspolaganja sredstvima

Član 13.

Međunarodna mera ograničavanja sprovode se na sredstvima koja su u svojini, državini ili ih na drugi način koristi subjekt prema kojem se mera primenjuje.

Sredstva čije je raspolaganje ograničeno primenom međunarodne mere ograničavanja ne mogu se učiniti dostupnim subjektu iz stava 1. ovog člana.

Oslobađanje dela sredstava

Član 14.

Fizičkom licu može se na njegov zahtev odobriti korišćenje dela sredstava čije je raspolaganje ograničeno primenom međunarodne mere ograničavanja kad su ta sredstva neophodna za plaćanje vanrednih troškova, kao što su troškovi vezani za rođenje deteta, smrtni slučaj ili druga slična situacija, za potrebe troškova lečenja, za podmirivanje osnovnih životnih troškova i dr.

Zahtev za oslobađanje sredstava iz stava 1. ovog člana, fizičko lice podnosi Ministarstvu.

O zahtevu iz stava 2. ovog člana odlučuje Vlada, na predlog Ministarstva.

IV. EVIDENTIRANJE PODATAKA O MERAMA OGRANIČAVANJA

Evidencija podataka o merama ograničavanja

Član 15.

U cilju praćenja uvođenja i kontrole primene mera ograničavanja uspostavlja se Evidencija podataka o merama ograničavanja, koje se uvode prema državama, međunarodnim organizacijama, fizičkim i pravnim licima na koje se mere ograničavanja odnose (u daljem tekstu: Evidencija).

Sadržina Evidencije

Član 16.

Evidencija sadrži sledeće podatke:

1) *o međunarodnim merama ograničavanja*: naziv pravnog akta, odnosno odluke na osnovu koje je mera uvedena; naziv države, međunarodne organizacije prema kojoj se uvodi, fizičko i pravno lice prema kome se uvodi; vrstu mere; datum uvođenja, odnosno početak primene, datum ukidanja, odnosno prestanak primene međunarodne mere ograničavanja prema državi, međunarodnoj organizaciji ili fizičkom i pravnom licu, kao i druge podatke;

2) *za fizička lica*: ime i prezime, datum i mesto rođenja, prebivalište ili boravište, državljanstvo, vrstu i broj lične isprave, matični broj odnosno lični identifikacioni broj nakon njegovog određivanja i dodeljivanja, podatke o imovini, imovinskim pravima i obavezama koje imaju na teritoriji Republike Srbije, datum početka i datum prestanka određene mere ograničavanja, preduzete mere ograničavanja i podatke koji se odnose na pokušaj kršenja mere ograničavanja;

3) *za pravna lica i druge subjekte*: naziv i sedište pravnog lica, ime i prezime lica ovlašćenog za zastupanje pravnog lica, matični broj, poreski identifikacioni broj (PIB), podatke o imovini, imovinskim pravima i obavezama koje imaju na teritoriji Republike Srbije, datum početka i datum prestanka određene mere ograničavanja, preduzete mere ograničavanja i podatke koje se odnose na pokušaj kršenja mere ograničavanja.

Vođenje i održavanje Evidencije

Član 17.

Evidenciju vodi Ministarstvo.

Podaci o fizičkim licima iz Evidencije čuvaju se, u skladu sa propisima kojima se uređuje zaštita podataka o ličnosti i tajnost podataka.

Čuvanje podataka iz Evidencije

Član 18.

Podaci iz Evidencije čuvaju se pet godina od prestanka mera ograničavanja.

Podaci o fizičkim licima u Evidenciji čuvaju se u skladu sa propisima kojima se uređuje zaštitu podataka o ličnosti i tajnost podataka.

Posle isteka roka iz stava 1. ovog člana podaci se brišu, odnosno uništavaju u skladu sa propisima kojima se uređuje zaštita podataka o ličnosti i tajnost podataka ili se arhiviraju u skladu sa propisima kojima se uređuje čuvanje arhiviranih podataka.

Obaveza dostavljanja podataka

Član 19.

Nadležni organ je dužan da Ministarstvu, na njegov zahtev, dostavi podatke iz evidencije podataka koju vodi, a koji se odnose na fizičko lice koje je državljanin Republike Srbije ili pravno lice koje je osnovano u skladu sa propisima Republike Srbije.

Fizička i pravna lica dužna su da na zahtev Ministarstva dostave podatke iz stava 1. ovog člana, sa kojima raspolažu.

Dostavljanje podataka međunarodnim organizacijama

Član 20.

Podatke koji su sadržani u Evidenciji Ministarstvo može dostaviti međunarodnim organizacijama iz člana 1. ovog zakona, na njihov zahtev, u skladu sa propisima kojima se uređuje zaštita podataka o ličnosti i tajnost podataka.

Obaveštavanje fizičkog i pravnog lica

Član 21.

Ministarstvo obaveštava fizičko lice, koje je državljanin Republike Srbije i pravno lice koje je osnovano u skladu sa propisima Republike Srbije da se nalazi na konsolidovanoj listi međunarodne organizacije za primenu međunarodne mere ograničavanja.

Obaveštenje iz stava 1. ovog člana sadrži podatke o razlozima stavljanja na konsolidovanu listu i o dejstvima te mere.

Lični podaci

Član 22.

Fizička lica imaju pravo na uvid, ispravku i brisanje podataka iz Evidencije koji se na njih odnose, u skladu sa propisima kojima se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

Podaci o pravnim licima

Član 23.

Pravno lice ima pravo na uvid u podatke iz Evidencije koji se na njega odnose, u skladu sa propisima o tajnosti podataka.

Pravno lice može podneti zahtev za ispravku i brisanje podataka koji su netačni ili se vode suprotno ovom zakonu.

O zahtevu iz stava 2. ovog člana odlučuje Ministarstvo.

Zahtev fizičkog i pravnog lica koje se nalazi na konsolidovanoj listi

Član 24.

Fizičko i pravno lice, koje se nalazi na konsolidovanoj listi, može preko Ministarstva, podneti zahtev međunarodnoj organizaciji koja je uvela međunarodnu meru ograničavanja i zatražiti informacije o razlozima stavljanja na tu listu.

Zahtev iz stava 1. ovog člana, Ministarstvo diplomatskim putem prosleđuje međunarodnoj organizaciji.

Izmene u Evidenciji i obaveštenje o brisanju sa konsolidovane liste

Član 25.

Po dobijanju informacije da se pravno ili fizičko lice više ne nalazi na konsolidovanoj listi, Ministarstvo će izvršiti odgovarajuće izmene u Evidenciji i o tome obavestiti to pravno ili fizičko lice.

Odgovornost za štetu

Član 26.

Za štetu koja nastane primenom međunarodnih mera ograničavanja ne može se podneti zahtev za nadoknadu štete protiv Republike Srbije, organa, pravnih i fizičkih lica nadležnih za primenu međunarodnih mera ograničavanja.

IV. NADZOR

Član 27.

Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona vrši Ministarstvo.

V. KAZNENE ODREDBE

Član 28.

Novčanom kaznom od 100.000 do 1.000.000 dinara kazniće se za prekršaj pravno lice ako ne obezbedi primenu međunarodnih mera ograničavanja i o preduzetim aktivnostima ne obavesti Ministarstvo (član 9).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se fizičko lice i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 20.000 do 100.000 dinara.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom od 50.000 do 300.000 dinara.

VI. ZAVRŠNA ODREDBA

Član 29.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o međunarodnim merama ograničavanja (restriktivne mere) je član 97, stav 1 Ustava Republike Srbije u kojem je definisano da Republika Srbija uređuje i obezbeđuje „njen međunarodni položaj i odnose sa drugim državama i međunarodnim organizacijama“.

U skladu sa članom 25. Povelje UN, države članice su u obavezi da poštuju i sprovode odluke (rezolucije) Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija.

Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija shodno Glavi VII, članu 41 Povelje Ujedinjenih nacija usvaja međunarodne mere ograničavanja u cilju očuvanja međunarodnog mira i bezbednosti.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

1. Razlozi za donošenje zakona u ovoj oblasti su potreba usklađivanja našeg zakonodavstva u vezi sa obavezom poštovanja i sprovođenja međunarodnih mera ograničavanja u skladu sa međunarodnim pravom, obavezama koje proističu iz članstva u međunarodnim organizacijama čiji je Republika Srbija član ili drugih organizacija čiju politiku u ovoj oblasti prati. Pored toga, donošenjem ovog zakona omogućuje se izvršavanje obaveza u skladu sa međunarodnim kontrolnim izvoznim aranžmanima kojima je R. Srbija pristupila - Grupa nuklearnih snabdevača (Nuclear Suppliers Group), u procesu je regulisanja članstva - Vasenarski aranžman (Wassenar Arrangement) ili ima nameru da im pristupi (Australijska grupa, Režim kontrole raketne tehnologije/MTCR).

Donošenje ovog Zakona je i u funkciji efikasnog izvršavanja obaveza koje za Republiku Srbiju proizilaze iz međunarodnih sporazuma, kao što je Ugovor o trgovini naoružanjem (Arms Trade Treaty), koji je Generalna skupština Ujedinjenih nacija usvojila 3. aprila 2013. godine, a koji je stupio na snagu 24. decembra 2014. godine. Narodna skupština Republike Srbije usvojila je Zakon o potvrđivanju Ugovora o trgovini naoružanjem 29. oktobra 2014. godine.

Kao država članica Ujedinjenih nacija, Republika Srbija je u obavezi da usvoji odgovarajući pravni akt koji će regulisati proceduru za uvođenje, primenu i ukidanje međunarodnih mera ograničavanja, te da osigura da sva pravna i fizička lica, kao i drugi subjekti pod njenom jurisdikcijom, izvršavaju obaveze iz odgovarajućih rezolucija Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija kojima se uvode međunarodne mere ograničavanja, kao i drugih međunarodnih organizacija čiji je Republika Srbija član.

2. Potreba za donošenjem ovog zakona proističe iz činjenice da ne postoji zakonska osnova koja bi omogućila direktnu primenu međunarodnih mera ograničavanja. Dosadašnja praksa, da se ove obaveze sprovode na osnovu odgovarajućeg zaključka Vlade Republike Srbije, pored toga što usporava proces primene međunarodnih mera ograničavanja, ne korespondira sa novim standardima u većini evropskih država.

Pored navedenog, donošenjem ovog zakona Republika Srbija će ispuniti jednu od obaveza iz Pregovaračkog poglavlja 31 – Spoljna, bezbednosna i odbrambena politika, čime će u potpunosti biti uspostavljen pravni okvir za primenu međunarodnih mera ograničavanja.

Ne samo da će se donošenjem ovog zakona ojačati pozicija Republike Srbije u oblasti izvozne kontrole naoružanja, kao države koja poseduje respektivnu namensku industriju, već će ovo takođe biti važan argument i prilikom regulisanja

statusa u međunarodnim kontrolnim režimima u oblasti izvoza naoružanja (Vasenarski aranžman, Australijska grupa, MTCR i dr), kojim Republika Srbija namerava da pristupi.

3. Sistem mera koje treba da se uspostave Zakonom o međunarodnim merama ograničavanja podrazumeva postojanje pravnog osnova kojim se definiše procedura za njihovu primenu; obezbeđivanje potrebnog nivoa transparentnosti nastalih obaveza, uvođenje obaveze ustanovljavanja evidencije podataka o merama koje se primenjuju; obavezu nadležnih organa da preduzmu neophodne mere obaveštavanja lica koja su državljanin R. Srbije, kao i pravnih lica ili drugih subjekata, ukoliko se nalaze na listi uz rezoluciju Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija kojima se one uvode ili drugog pravnog akta druge međunarodne organizacije.

Međunarodne mere ograničavanja se uvode na osnovu odgovarajućih rezolucija Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija, u skladu sa Glavom VII član 41 Povelje Ujedinjenih nacija u cilju održavanja međunarodnog mira i bezbednosti. Mere su različite i one mogu obuhvatiti kompletan prekid diplomatskih odnosa ili njihovo snižavanje, prekid ekonomskih veza, prekid železničkog, vazdušnog, pomorskog saobraćaja ili drugih sredstava komunikacija, i drugo. Najčešće mere su uvođenje mera zabrane trgovine oružjem, ograničavanje kretanja određenih lica, privremeno ograničavanje raspolaganja imovinom i druge mere.

4. Uvođenje međunarodnih mera ograničavanja predstavlja međunarodni odgovor u slučajevima kada neka članica Ujedinjenih nacija ugrožava međunarodni mir i bezbednost, a koje ne podrazumevaju upotrebu vojne sile. Univerzalni karakter čini Ujedinjene nacije odgovarajućim međunarodnim forumom za uvođenje i praćenje primene tih mera, za koje se smatra da predstavljaju efikasan instrument.

5. Nacrt je pripremljen u skladu sa Nacionalnim programom za integraciju Republike Srbije u Evropsku uniju, usvajanja pravnih tekovina Evropske unije (u poglavlju 3.31.4 predviđeno je donošenje Zakona o međunarodnim merama ograničavanja). Usvajanje ovog zakona definisano je kao prioritet u Nacionalnom programu za integraciju Republike Srbije u Evropsku uniju.

III OBJAŠNENJA POJEDINAČNIH REŠENJA

Predloženi zakon sadrži rešenja kojima se uređuju pitanja u vezi sa uvođenjem, primenom i ukidanjem međunarodnih mera ograničavanja koje Republika Srbija primenjuje ili ukida u skladu sa međunarodnim pravom. Takođe, određuju se nadležni državni organi za njegovu primenu i uređuje procedura primene tih mera, način koordinacije, vođenja evidencije, obaveštavanje i dr. Određena pitanja u vezi sa regulisanjem procedure za njegovu primenu urediće se odgovarajućim podzakonskim aktima, koji treba da budu doneti nakon usvajanja ovog zakona.

Odredbe ovog zakona se odnose na sprovođenje međunarodnih mera ograničavanja koje se uvode na osnovu:

- Rezolucija Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija, uvedenih na osnovu glave VII Povelje Ujedinjenih nacija,
- odluka Organizacije za evropsku bezbednost i saradnju,
- odluka drugih međunarodnih organizacija čiji je Republika Srbija član ili čijim se izjavama pridružujemo u skladu sa spoljnopolitičkim prioritetima,

- odluka drugih međunarodnih subjekata čije nepoštovanje bi bilo protivno spoljnopolitičkim interesima Republike Srbije,
- mere ograničavanja koje Republika Srbija uvodi po drugom osnovu u skladu sa međunarodnim pravom.

Na listi Ujedinjenih nacija, prema kojima se primenjuju ove mere nalaze se sledeće države: DR Kongo, DNR Koreja, Eritreja, Irak, Iran, Liban, Liberija, Libija, Obala Slonovače, Somalija, Republika Sudan (Darfur), Centralnoafrička Republika, Gvineja Bisao, kao i lica sa konsolidovane liste Rezolucije UN 1267 (1999) „Al Kaida, Osama Bin Laden i Talibani i druge individualne grupe“. Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija uveo je, takođe, sankcije Jemenu (Rezolucija 2204, a u vezi sa Rezolucijom 2140) i prema ISIL (Rezolucija 2199 SB UN).

U članu 4. Nacrta zakona sadržane su definicije pojedinih pojmova i izraza koji se koriste u daljem tekstu zakona. Ove definicije su uključene sa stanovišta potrebe primene ovog zakona, kao i njihovog tumačenja u kontekstu primene međunarodnih dokumenta, a koji sadrže pomenute pojmove i termine.

Zakon ne sadrži odredbe o krivičnim sankcijama koje će se primenjivati prema fizičkim licima, pravnim licima i odgovornim licima u slučajevima nepridržavanja obaveza po osnovu ovog zakona, već samo odredbe o prekršajima koje su predviđene u V poglavlju. Krivični zakonik Republike Srbije u čl. 384a definiše krivično delo u slučajevima nepoštovanja sankcija uvedenih od strane međunarodnih organizacija čiji je R. Srbija član, za što je propisana kazna zatvora od 3 meseca do 3 godine. Ukoliko izvršavanjem ovog dela nastane materijalna šteta za Republiku Srbiju ili štetne posledice po njen ugled ili interese, učinilac će se kazniti zatvorom od 1 do 8 godina i novčanom kaznom.

Za potrebe primene ovog zakona potrebno je uspostaviti evidencije podataka koje se odnose na države, međunarodne organizacije i druge entitete, kao i prema fizičkim i pravnim licima.

Evidencije podataka se vode, u prvom redu, na osnovu podataka koji se objavljuju u odgovarajućoj Rezoluciji Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija (i njenim aneksima), kojom se uvode mere ograničavanja i dr. Ti podaci se nalaze i na odgovarajućim elektronskim adresama veb-sajta Ujedinjenih nacija.

Ukoliko se na pomenutim listama nalaze lica koja su državljani R. Srbije ili pravna lica koja su registrovana u našoj zemlji, u takvim situacijama R. Srbija ima obavezu da saraduje sa nadležnim Komitetom Saveta bezbednosti UN, za primenu odnosne rezolucije i da dostavljanje traženih podataka obavlja u skladu sa zakonskim propisima o zaštiti podataka o ličnosti i tajnosti podataka.

IV PROCENA POTREBNIH FINANSIJSKIH SREDSTAVA

Primena Zakona o međunarodnim merama ograničavanja ne zahteva posebna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.

V USAGLAŠAVANJE SA ZAKONODAVSTVOM EVROPSKE UNIJE I MEĐUNARODNIM OBAVEZAMA

Donošenje Zakona o međunarodnim merama ograničavanja je predviđeno Nacionalnim planom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije.

Evropska unija primenjuje dva tipa mera ograničavanja - mere koje usvaja Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija i autonomne mere ograničavanja koje uvodi Savet Evropske unije. Mere usvojene od strane Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija se primenjuju direktno od strane zemalja članica. Autonomne mere ograničavanja se uvode na osnovu člana 215. Ugovora o funkcionisanju Evropske unije (Treaty on the functioning of the European Union - TFEU) i takođe, direktno primenjuju od strane članica Evropske unije. Pojedinačne mere prema određenim državama se uvode odlukama Saveta EU (zajedničke pozicije, direktive i dr.) u okviru Zajedničke spoljne i bezbednosne politike.

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE

1. Ovlašćeni predlagač propisa - Vlada
Obrađivač: Ministarstvo spoljnih poslova

2. Naziv propisa

Predlog zakona o međunarodnim merama ograničavanja

Draft Law on International Restrictive Measures

3. Usklađenost propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum), odnosno sa odredbama Prelaznog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima između Evropske zajednice, sa jedne strane, i Republike Srbije, sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Prelazni sporazum)

a) Odredba Sporazuma i Prelaznog sporazuma koja se odnose na normativnu sadržinu propisa

Član 3. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane.

Članovi Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju koji se odnose na navedeni Zakon su: Naslov 1., Naslov 2., član 10. tačke 2.b. i 2.g. i Naslov 7., članovi 80., 84., 86. i 87.

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma i Prelaznog sporazuma

Na navedenu obavezu primenjuje se opšti rok za uklađivanje zakonodavstva prema članu 72. Sporazuma.

v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma

„potpuno ispunjava“

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma

d) Veza sa Nacionalnim programom za integraciju Republike Srbije u Evropsku uniju

Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije, u poglavlju 3.31.4, predviđeno je donošenje Zakona o međunarodnim merama ograničavanja (broj NPAA bazi 2008-289).

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije

a) Navođenje primarnih izvora prava EU i usklađenost sa njima

Ugovor o Evropskoj uniji, Naslov V, Poglavlje 2 „ Specifične odredbe o zajedničkoj spoljnoj i bezbednosnoj politici“ – „potpuno usklađen“

Ugovor o funkcionisanju Evropske unije, Deo 5, Naslov IV, Mere ograničavanja, član 215- „ potpuno usklađen“

b) Navođenje sekundarnih izvora prava EU i usklađenost sa njima

Zajednički stav Saveta Evropske unije broj 2008/944/CFSP, L 355/99. – Council Common position No. 2008/944/CFSP, L 355/99

Pravila ponašanja u izvozu oružja sa operativnim odredbama C 66 E/48 - EU Code of Conduct on Arms Export Export (1998), C 66 E/48

Ne postoji potreba usklađivanja Predlog zakona sa navedena dva propisa, jer se oni prvenstveno odnose na Zakon o izvozu i uvozu naoružanja i vojne opreme. Pošto ne postoji jedinstven obavezujući propis EU u oblasti mera ograničavanja, već je veza sa pravom EU direktno čl. 215 Ugovora o funkcionisanju EU, nema potrebe za popunjavanjem Tabele o usklađenosti.

v) Navođenje ostalih izvora prava EU i usklađenost sa njima

g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost

d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije

5. Ukoliko ne postoje odgovarajuće nadležnosti Evropske unije u materiji koju reguliše propis, i/ili ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost, potrebno je

obrazložiti tu činjenicu. U ovom slučaju, nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa. Tabelu usklađenosti nije potrebno popunjavati i ukoliko se domaćim propisom ne vrši prenos odredbi sekundarnog izvora prava Evropske unije već se isključivo vrši primena ili sprovođenje nekog zahteva koji proizilazi iz odredbe sekundarnog izvora prava (npr. Predlogom odluke o izradi

strateške procene uticaja biće sprovedena obaveza iz člana 4. Direktive 2001/42/EZ, ali se ne vrši i prenos te odredbe direktive).

Ne postoji jedinstven obavezujući propis EU u oblasti mera ograničavanja, već je veza sa pravom EU ovog Predlog zakona direktno čl. 215 Ugovora o funkcionisanju EU, tako da nema potrebe za popunjavanjem Tabele o usklađenosti.

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava EU prevedeni na srpski jezik?

Navedeni izvori prava EU nisu prevedeni na srpski jezik.

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik EU?

Propis nije preveden na neki od službenih jezika EU.

8. Učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

U Predlog zakona uključene su sugestije Evropske službe za spoljne poslove dobijene preko Kancelarije za evropske integracije.